

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 14 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 5 ກໍລະກົດ 2012

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ຊັບສິນຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບກົດ ໝາຍ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນ ຊັບສິນບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ, ການສ້າງຂຶ້ນຂອງຄົນທີ່ເປັນ ກຳມະສິດຂອງລັດ ແລະ ຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ, ໜ້ານ້ຳ, ໃຕ້ນ້ຳ ແລະ ນ່ານຟ້າ ໃນຂອບເຂດຜືນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ລວມທັງຊັບສິນຂອງລັດ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສັງຫາລິມະຊັບ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຊັບສິນ ທີ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຕົ້ນ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກ, ວັດຖຸ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຕົ້ນ ຊັບສິນ ທາງບັນຍາ;

2. ອະສັງຫາລິມະຊັບ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຄື: ທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ;
3. ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ຕຶກ, ອາຄານ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ບູຮານສະຖານ;
4. ການຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ການຈົດກ່າຍຈຳນວນ, ເລກທະບຽນ, ເລກລະຫັດ, ມູນຄ່າ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຊັບສິນຂອງລັດ;
5. ການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ການຕິດກາໝາຍ, ການໃສ່ເລກທະບຽນ, ລະຫັດຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງເປັນການກຳນົດລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງການລົງບັນຊີຕິດຕາມ;
6. ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ສັງກັດຢູ່ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
7. ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ, ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ;
8. ຄ່າພາກຫຼວງ ໝາຍເຖິງ ຄ່າຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ລັດ ໂດຍການຄິດໄລ່ເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ;
9. ດິນ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ຍັງເປັນທຳມະຊາດຢູ່ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ;
10. ທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ມີການພັດທະນາແລ້ວ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ການໄດ້ມາຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ໄດ້ມາຈາກຊັບສິມບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຈາກການສ້າງຂຶ້ນຂອງຄົນ.

ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ດິນ, ດອນ, ພູ, ຜາ, ປ່າໄມ້, ບໍ່ແຮ່, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ລັດນ້ຳ, ລັດປ່າ, ນ່ານຟ້າ, ອາກາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສ້າງຂຶ້ນຂອງຄົນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບສິນ ທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງຊາດ ຊຶ່ງມີມໍຣະດົກທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
2. ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ ດ້ວຍ ການຊື້, ການແລກປ່ຽນ, ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການກູ້ຢືມ, ການມອບກຳມະສິດໃຫ້ລັດ, ການຮັບຊັບຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ແລະ ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ມີສາຍຍາດສືບທອດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ກຳມະສິດກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ແລະ ຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນ ຜູ້ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ໂດຍມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຄຸ້ມ ຄອງ, ນຳໃຊ້, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຕາມລະ ບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 6 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍລົງທຶນໃສ່ການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບ ສິນຂອງລັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບເຕັກ ນິກທີ່ ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ປະກອບສ່ວນ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນ ເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ, ດ້ວຍຮູບການ ທັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ມອບສິດຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ມີການຈັດແບ່ງ ຂັ້ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບສິດຈາກລັດ;
3. ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ, ມາດຕະຖານ, ລະດັບຂັ້ນ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດ ທິຜົນ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ສະເໝີພາບ, ປະຢັດ, ຍາວນານ ຫຼື ຍືນຍົງ;
4. ຕ້ອງໄດ້ບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ໃຊ້ແທນຊັບສິນທີ່ຕົກ ເຮັດເສັຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ຕ້ອງຕີລາຄາຄາມູນຄ່າຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມກົນໄກຕະຫຼາດ ໃນການຊື້, ຂາຍ, ໃຫ້ ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ, ເຂົ້າຮ່ວມທຶນ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ອື່ນໆ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກົດໝາຍທາງກົດກຳນົດໄວ້ ຢ່າງອື່ນ;
6. ຕ້ອງມອບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ເຂົ້າເປັນລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 8 ການປົກປ້ອງສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ໄດ້ ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດຊຸມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຊັບສິນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານຊຸມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານດັ່ງກ່າວ ມີ ປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ປະເພດຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ປະເພດຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດ ຄື: ສາທາລະນະສົມບັດ ແລະ ລັດຖະສົມ ບັດ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ສາທາລະນະສົມບັດ

ສາທາລະນະສົມບັດ ແມ່ນ ຊັບສິນຕ່າງໆຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳ ມະຊາດ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຫຼື ບຸກຄົນ ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອສາທາລະນະປະ ໂຫຍດ.

ສາທາລະນະສົມບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ: ດິນ, ນ່ານຟ້າ, ອາກາດ, ແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ບຶງ, ພູ, ຜາ, ຖ້ຳ, ປ່າໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ, ພືດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ມໍຣະດົກຂອງຊາດ: ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ບູຮານສະຖານ, ວັດຖຸບູ ຮານ, ວັດວາອາຮາມ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ລັດຖະສົມບັດ

ລັດຖະສົມບັດ ແມ່ນ ຊັບສິນທີ່ລັດ ລົງທຶນສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ໄດ້ມາດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ມອບໃຫ້ການຈັດ ຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ຊຸມຄອງ ນຳໃຊ້.

ລັດຖະສົມບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ: ລະບົບຊົນລະປະທານ, ລະບົບການຈະລາຈອນ, ຂົວ, ທາງ,

ລະບົບນໍ້າປະປາ, ລະບົບລະບາຍນໍ້າ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ລະບົບສະໜອງພະລັງງານ, ລະບົບເຄືອຂ່າຍ ສື່ສານ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ສຳນັກງານ, ອາຄານ, ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ໂຮງຮຽນ, ສະຖານີ, ສວນສາທາລະນະ, ຕະຫຼາດຂອງລັດ ແລະ ກິດຈະການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນຂອງລັດ;

2. ຫິນທີ່ລັດປະກອບເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ພັນທະບັດ, ວັດຖຸມີຄ່າຂອງລັດ;
3. ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນຂອງລັດ ແລະ ທີ່ດິນຂອງລັດ;
4. ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງລັດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງລັດ;
5. ຊັບສິນອື່ນຂອງລັດ.

ພາກທີ III

ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ

ການສະສາງ ຊັບສິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ ຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ສ່ວນສາທາລະນະລິມະບັດ ແມ່ນມອບໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ມອບສິດໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດຖະລິມະບັດ ແບບລວມ ສູນ ດ້ວຍການຂຶ້ນປັນຊີ, ການຂຶ້ນທະບຽນ, ການເກັບລາຍຮັບ, ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່, ການມອບ-ໂອນ, ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ການແລກປ່ຽນ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳ ປະທານ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ແລະ ການປ່ຽນສິດຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ.

ສິດຕິກລິງກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້, ມອບ-ໂອນ, ແລກປ່ຽນ, ຫັນປ່ຽນກຳ ມະສິດ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນນັ້ນ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕິກລິງ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງກະຊວງການເງິນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ ຫຼື ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າຊັບສິນ ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ຫຼື ມີ ຄວາມສຳຄັນລະດັບຊາດ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕິກລິງ.

ສ່ວນລະບຽບການລະອຽດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ການຂຶ້ນປັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນ ແລະ ເກັບມ້ຽນເອກະສານປະຫວັດຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ແລ້ວນຳໄປຂຶ້ນບັນຊີລວມສູນຢູ່ຂະແໜງ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຂຶ້ນຂອງຕົນ.

ສຳລັບຊັບສິນທີ່ລັດໄດ້ມາຈາກການຮິບຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ, ຊັບສິນທີ່ຄົ້ນພົບ ພາຍຫຼັງການກວດກາຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນແລ້ວ ໃຫ້ແຈ້ງ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີ ຢູ່ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ.

ຂັ້ນຕອນຂອງການຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນຂອງລັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ນຳບັນຊີຊັບສິນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງຕົນໄປຂຶ້ນທະບຽນລວມສູນຢູ່ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຂຶ້ນຂອງຕົນ.

ຊັບສິນຂອງລັດທີ່ມີມູນຄ່າສູງ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ເຊັ່ນ ທີ່ດິນ, ເຄຫະສະຖານ, ມໍຮະ ດົກຂອງຊາດ, ພາຫະນະກົນຈັກ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ພາຫະນະຮັບໃຊ້, ວັດຖຸປະກອນ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ເລກລະຫັດ, ເລກທະບຽນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຊັບສິນຂອງລັດແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຂຶ້ນທະບຽນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການ ມອບ-ໂອນ ຊັບສິນຂອງເອກະຊົນມາເປັນຂອງລັດ ຫຼື ຂອງລັດໄປເປັນຂອງເອກະຊົນ ຫຼື ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດດ້ວຍກັນນັ້ນ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງນຳເອົາສັນຍາມອບ-ໂອນ ດັ່ງກ່າວ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບສິນນັ້ນໄປຂຶ້ນທະບຽນ ຫຼື ຈົດທະບຽນການມອບ-ໂອນກຳມະສິດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດ ໝາຍ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການຂຶ້ນທະບຽນ

ການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກ ຊື່, ເລກທະບຽນ, ເລກລະຫັດ, ປະເພດ, ເຄື່ອງໝາຍຊັບສິນ, ຈຸດພິເສດທາງດ້ານເຕັກນິກ, ມູນຄ່າ, ການໄດ້ມາ, ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້, ເວລາເລີ່ມນຳໃຊ້ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້; ຖ້າຫາກແມ່ນທີ່ດິນ ຫຼື ເຮືອນ ຍັງຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກ ທີ່ຕັ້ງ, ລັກສະນະ ແລະ ເນື້ອທີ່.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການເກັບລາຍຮັບ

ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ສາມາດເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການມອບສິດຈາກລັດຖະບານ ຊຶ່ງລາຍຮັບດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມອບເປັນລາຍຮັບງົບປະມານຢ່າງລວມສູນ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງມີການຕີມູນຄ່າ ຕາມອາຍຸການນຳໃຊ້, ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງຊັບສິນ ແລະ ຕາມກົນໄກຕະຫຼາດໂດຍຄະນະກຳມະການ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ, ຜູ້ຕາງໜ້າຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນຂອງລັດ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອກຳນົດລາຄາຊື້-ຂາຍ, ເປັນຂໍ້ມູນໃນເວລາມອບ-ໂອນ, ຕິດຕາມການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫລຸດລົງຂອງຊັບສິນຂອງລັດ, ເພື່ອເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ, ຫັນເປັນທຶນ, ຊຳລະສະສາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ການດຳເນີນການຕີມູນຄ່າຊັບສິນຂອງລັດ ແຕ່ລະປະເພດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່ ລັດຖະສົມບັດ

ການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່ ລັດຖະສົມບັດ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກຳນົດໝາຍ, ມາດຕະຖານ, ລະດັບຂັ້ນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມກວດກາ ຂອງຂະແໜງການການເງິນ ໂດຍສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ແຜນການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່ ລັດຖະສົມບັດ ໃຫ້ນຳສະເໜີແຜນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນ, ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້, ພາກສ່ວນທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້, ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນັ້ນ.

ແຜນການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່ ລັດຖະສົມບັດ ຕ້ອງໄດ້ຈັດເຂົ້າແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກ ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່ ລັດຖະສົມບັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳກ່ຽວກັບການປະມູນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ. ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະມູນໃນການຊື້ ແລະ ການສ້າງໃໝ່ ລັດຖະສົມບັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການມອບ-ໂອນ ລັດຖະສົມບັດ

ການມອບ-ໂອນ ລັດຖະສົມບັດ ແມ່ນ ການເອົາລັດຖະສົມບັດ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີກຳມະສິດ ໂດຍມີການຄົ້ນຄວ້າ, ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງລັດ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ

ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ ແມ່ນ ການເອົາຊັບສິນໄປລົງທຶນ ດ້ວຍຮູບການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ການຄ້າປະກັນ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ, ການຮ່ວມທຶນ, ການມອບ-ໂອນສິດນຳໃຊ້, ການຂາຍ

ໂດຍມີກຳນົດ ຫຼື ບໍ່ມີກຳນົດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ, ເຮັດໃຫ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວມີການພັດທະນາ, ມີມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງທຶນ ສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢ່າງໝັ້ນຄົງ.

ການຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ ຕ້ອງສ້າງເປັນແຜນການ, ໂຄງການ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ມີນິຕິກຳຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ປະເມີນຜົນ, ການປະມູນເປີດກວ້າງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການແລກປ່ຽນ

ການແລກປ່ຽນລັດຖະສົມບັດ ແມ່ນ ການເອົາຊັບສິນປະເພດໜຶ່ງ ປ່ຽນກັບຊັບສິນປະເພດດຽວກັນ ຫຼື ຊັບສິນປະເພດອື່ນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງແຜນການແລກປ່ຽນຂອງຕົນ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ.

ໃນການແລກປ່ຽນນັ້ນ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອນຳມາປະເມີນຊັບສິນທີ່ຕ້ອງການແລກປ່ຽນ;
- ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຜົນກະທົບຕ່າງໆ, ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ຂອງການແລກປ່ຽນ;
- ປະເມີນມູນຄ່າລັດຖະສົມບັດ ແລະ ຊັບສິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຈະແລກປ່ຽນ.

ຖ້າຊັບສິນນຳມາແລກປ່ຽນ ຫາກເປັນໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນ ການມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ໂດຍມີກຳນົດ ຊຶ່ງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສຳປະທານ ມີພັນທະຈ່າຍ ຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ໄລຍະເວລາການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ດ້ວຍການປະມູນ ຫຼື ດ້ວຍການເຈລະ ຈາ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ

ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ແມ່ນ ການເອົາຊັບສິນໃດໜຶ່ງເຂົ້າເປັນຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ກັບວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ຖ້າຊັບສິນທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນນັ້ນ ຫາກບໍ່ແມ່ນເງິນ ຕ້ອງຕີມູນຄ່າ ໂດຍຄະນະກຳມະການ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກລັດຖະບານ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ການເອົາຊັບສິນເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສັງລວມ, ພິຈາລະນາ ແລະ ນຳສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ.

ໃນການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນນັ້ນ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວັດຖຸທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ເພື່ອນຳມາຕີມູນ ຄ່າ;
- ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຜົນກະທົບຕ່າງໆ, ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ຂອງການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ;
- ຕີລາຄາມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງບັນດາວິສາຫະກິດ ທີ່ຈະນຳເອົາຊັບສິນເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ

ການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງ ລັດຖະສົມບັດ ແມ່ນ ການນຳເອົາສິດຊຸ້ມຄອງ ລັດຖະສົມບັດຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງຂອງລັດ ໄປໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຂອງລັດ ຊຸ້ມຄອງ.

ການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເໝາະ ຈາກຂະແໜງການການເງິນ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີ ທີ່ເປັນເອກະພາບກ່ຽວກັບການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການອື່ນດ້ວຍກັນ.

ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງ ລັດຖະສົມບັດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິນຂອງລັດທີ່ນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;
2. ການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງ ຈາກບ່ອນເຫຼືອໄປຫາບ່ອນຂາດເຂີນ;
3. ການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງຈາກບ່ອນນຳໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນໄປຫາບ່ອນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ;
4. ກໍລະນີອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ການພິຈາລະນາຕົກລົງກ່ຽວກັບການປຸງສິດຊຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 2

ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນຂອງລັດ.

ການນຳໃຊ້ສາທາລະນະສົມບັດ ແມ່ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຮັບໃຊ້ສາທາລະນະຊົນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ດ້ວຍການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດ ແມ່ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຮັບໃຊ້ວຽກງານລັດບໍລິຫານວິຊາການ ແລະ ການລົງທຶນຂອງລັດ ຊຶ່ງສາມາດປ່ຽນສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ດ້ວຍການໂອນກຳມະສິດ ແລະ ເປັນສິນຄ້າຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ຊັບສິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຍຶດ, ອາຍັດ ຫຼື ຮີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກຳມະສິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ພາຫະນະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຊັບສິ່ງຂອງອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ສາທາລະນະສົມບັດ

ການນຳໃຊ້ສາທາລະນະສົມບັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຕ້ອງຮັບປະກັນການປະຢັດ, ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສາທາລະນະສົມບັດ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ສາທາລະນະ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ຈຸດພິເສດ ແລະ ລັກສະນະສະເພາະຂອງແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນ, ຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງມີປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ຍາວນານ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງລະບຽບການນຳໃຊ້ສາທາລະນະສົມບັດແຕ່ລະປະເພດທີ່ນອນໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດ ເຂົ້າໃນວຽກງານລັດບໍລິຫານວິຊາການ

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຂອງລັດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານລັດບໍລິຫານວິຊາການ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ, ເປົ້າໝາຍ, ລັກສະນະ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຢັດ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ

ລັດຖະສົມບັດ ທີ່ມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ, ຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ແລະ ແຜນການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ຫຼື ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ຮັບປະກັນການດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ລັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ຊັບສິນທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການກູ້ຢືມ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ຊັບສິນ ທີ່ລັດໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການກູ້ຢືມ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ, ມີການປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງສະຫຼຸບລາຍງານກ່ຽວກັບຊັບສິນທັງໝົດຂອງໂຄງການ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຊາບກ່ອນໂຄງການຈະສິ້ນສຸດລົງສາມເດືອນ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການກວດກາຊັບສິນຂອງໂຄງການ. ຊັບສິນຂອງໂຄງການປະເພດສິ່ງກໍ່ສ້າງ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ, ວັດຖຸມີຄ່າ, ເງິນ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການແລ້ວນັ້ນ ຕ້ອງຕີມູນ ຄ່າ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີຄືນໃໝ່.

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໂຄງການແລ້ວ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງມອບຊັບສິນຂອງໂຄງການທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະເໜີແຜນການນຳໃຊ້ໃຫ້ລັດຖະບານຕົກລົງ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ເຂົ້າໃນວຽກງານທົ່ວໄປໃນຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ພົວພັນເຖິງວຽກງານວິຊາສະເພາະ ຫຼື ຄວາມລັບ ຂອງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ປະຕິບັດຢ່າງສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດ ແລະ ກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ຊັບສິນຂອງລັດຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ການຖອນຄືນຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ມອບໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ ອາດຖືກຖອນ ຄືນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງໃນການນໍາໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້;
2. ບໍ່ຕ້ອງການນໍາໃຊ້, ນໍາໃຊ້ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ, ນໍາໃຊ້ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ເກີນກຳນົດໝາຍນໍາໃຊ້ ຫຼື ສິ້ນສຸດໂຄງການ.

ຂະແໜງການການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນທີ່ມີສິດ ເພື່ອພິຈາລະນາຖອນຄືນ ແລະ ຕົກລົງກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ.

ໝວດທີ 3

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດຊຸມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ມີພັນທະ ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ພື້ນຟູ ຫຼື ສ້ອມແປງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ, ບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮັຍເສັຍ ຫາຍ ແລະ ເສື່ອມຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການຂຶ້ນແຜນປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດຊຸມ ຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດເຂົ້າໃນວຽກງານລັດບໍລິຫານວິຊາການ ມີໜ້າທີ່ຂຶ້ນແຜນປົກປັກ ຮັກສາ, ພັດທະນາ, ພື້ນຟູ ຫຼື ສ້ອມແປງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເອົາເຂົ້າແຜນງົບປະມານ ຕາມລະ ບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4

ການສະສາງຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການສະສາງຊັບສິນຂອງລັດ

ການສະສາງຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນ ການຊື້ຂາດຊັບສິນຂອງລັດ ດ້ວຍການຂາຍ, ການຮື້ ຖອນ ແລະ ການທຳລາຍ.

ຊັບສິນຂອງລັດ ຈະຖືກສະສາງໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ໝົດອາຍຸການນໍາໃຊ້ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການນໍາໃຊ້;
2. ເປ່ເພບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ຫຼື ສ້ອມແປງກໍບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ເສື່ອມຄຸນໄວ;
4. ຕິດພັນກັບອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຍົກຍ້າຍ, ຮື້ຖອນອອກຕາມການຕົກລົງ ຂອງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ;
5. ທີ່ລັດໄດ້ຕົກລົງສະສາງອອກຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລາຍໄດ້ຈາກການສະສາງຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການຂາຍຊັບສິນຂອງລັດ

ການຂາຍຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນລາຄາໂດຍຄະນະກຳມະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນການປະມູນແບບເປີດກວ້າງ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງລັດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການຮີ້ຖອນຊັບສິນຂອງລັດ

ການຮີ້ຖອນ ແມ່ນ ການຍົກຍ້າຍ ຫຼື ທັບມ້າງສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງລັດ ຊຶ່ງຈະດຳເນີນໄດ້ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
2. ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງລັດ ທີ່ມີການເປ່ເພ, ຊຸດໂຊມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານເຕັກນິກ.

ການຮີ້ຖອນ ຕ້ອງມີການກວດກາ ແລະ ເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບວັດຖຸ ທີ່ຍັງມີຄ່າຈາກການມ້າງ ຫຼື ຮີ້ຖອນນັ້ນ ຕ້ອງນຳມາໃຊ້ຄືນໃຫ້ໝົດຄຸນຄ່າຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ຫຼື ຂາຍອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ການທຳລາຍຊັບສິນຂອງລັດ

ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄວ້ ເນື່ອງຈາກໝົດຄຸນຄ່າການນຳໃຊ້, ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງທຳລາຍ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ

ລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນ ລາຍຮັບ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ລວມສູນເຂົ້າເປັນງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ

ແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການໃຫ້ເຂົ້າ, ໃຫ້ສຳປະທານ ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ເປັນຊັບສິນຂອງລັດ;
 2. ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຄ່າພາກຫຼວງ, ຄ່າບິນຜ່ານ, ຄ່າຄົ້ນຄວາມຖີ່ຂອງການສື່ສານໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ຄ່າຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ;
 3. ການຂາຍ, ການແລກປ່ຽນ, ການທົດແທນ, ການເວນຄືນ, ການມອບ-ໂອນໃຫ້ ລັດລ້າງ ແລະ ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ຫຼື ມູນມໍຣະດົກ ທີ່ບໍ່ມີສາຍຍາດສືບທອດ;
 4. ກອງທຶນຂອງລັດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
 5. ລາຍຮັບຈາກການປັນຜົນກຳໄລ ແລະ ການຂາຍຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ;
 6. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ;
 7. ການຮິບ, ການຂາຍຊັບທີ່ຖືກຮິບ, ການປັບໃໝ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 8. ລາຍຮັບອື່ນ ຈາກຊັບສິນຂອງລັດ.
- ທຸກແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຢ່າງລວມສູນ.

ພາກທີ V ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ມີ ພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ທາງລັດຖະການ, ກົດໝ່ວງຖ່ວງດົງ, ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊູ່, ຂັດຂວາງ, ຮັບສິນບິນ, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂອງລັດ;
3. ກຳນົດບໍລິມາດ ແລະ ລາຄາຊັບສິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລັດເສັຍຜົນປະໂຫຍດ;
4. ປົກປ້ອງ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ປອມແປງໃບເກັບເງິນ, ໃບຮັບເງິນ ຫຼື ເອກະສານອື່ນ, ຊຸກເຊື້ອງ, ສັບປ່ຽນປະລິ ມານ ຫຼື ຄຸນນະພາບຂອງຊັບສິນ;
6. ນຳເອົາເງິນລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ເກັບໄດ້ ມານຳໃຊ້ສ່ວນຕົວ, ຊັກຊ້າໃນການມອບເຂົ້າງົບປະມານຕາມກຳນົດເວລາ ຫຼື ມອບບໍ່ຄົບຖ້ວນ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບສິນຂອງລັດ

ຫ້າມຜູ້ໄດ້ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ປອມແປງເອກະສານ, ປອມແປງມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ສັບປຸງນປະລິມານ ຫຼື ຄຸນນະພາບຂອງຊັບສິນ, ຊຸກເຊື່ອງການກະທຳຜິດ;
2. ບົດບັງລາຍຮັບ ແລະ ການມອບພັນທະກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ;
3. ໃຫ້ສິນບິນ ຫຼື ຄ່າຈ້າງ ແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດເອົາຊັບສິນຂອງລັດ;
4. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊູ່, ຂັດຂວາງ, ໝົ່ນປະໝາດ ແລະ ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
5. ເອົາຊັບສິນຂອງລັດ ມາເປັນກຳມະສິດສ່ວນຕົວ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
6. ທວງເອົາ ຫຼື ຮຽກຮ້ອງຄ່າຕອບແທນເກີນກວ່າຄວາມເປັນຈິງ ໃນກໍລະນີທີ່ລັດເວນຄືນ;
7. ປະລະໜ້າທີ່ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ;
8. ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
9. ຊື້-ຂາຍ, ແລກປ່ຽນ, ມອບ-ໂອນ, ເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ແລະ ນຳໄປຄ້ຳປະ ກັນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
10. ເອົາຊັບສິນຂອງໂຄງການ ທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດໂຄງການແລ້ວໄປນຳໃຊ້ກ່ອນການອະນຸມັດ;
11. ເອົາລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ໄປນຳໃຊ້ນອກລະບົບງົບປະມານ;
12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີ ພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ປອມແປງເອກະສານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ;
3. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍ ແກ່ຊັບສິນຂອງລັດ;
4. ຊື້-ຂາຍ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ລັກໂລບຊັບສິນຂອງລັດ;
5. ໃສ່ຮ້າຍ, ບົດເບືອນຄວາມເປັນຈິງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
6. ຈັບຈອງ, ຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ຊຸດຄົ້ນ ຊັບສິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ລະເມີດລິຂະສິດ ຫຼື ສິດທິພິເສດຂອງລັດ;
8. ປອມແປງທະບຽນ, ເລກລະຫັດ, ກາໝາຍ ຊັບສິນຂອງລັດ;

9. ປົດບັງ ລາຍຮັບ ແລະ ຫຼົບຫຼີກພັນທະກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ;
10. ໃຫ້ສິນບິນ ຫຼື ຄ່າຈ້າງແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດເອົາຊັບສິນຂອງລັດ;
11. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊູ່, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ໝິ່ນປະໝາດ ຫຼື ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ລະຫວ່າງອົງການຄຸ້ມຄອງ ກັບຜູ້ໄດ້ຮັບສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ ເຊັ່ນ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍ ແມ່ນ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການການເງິນ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ເຊັ່ນ ການບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ, ການກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ການທຳລາຍ, ການຍ້າຍອກ, ຊັບສິນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ, ການດຳເນີນຄະດີອາ ຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຊັບສິນຂອງລັດ

ໝວດທີ 1

ອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະ ສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງການເງິນ ຊຶ່ງມີກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ເປັນເສນາທິການ;
2. ພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນ ຊຶ່ງມີຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ເປັນ ເສນາທິການ;
3. ຫ້ອງການການເງິນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ຊຶ່ງມີໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ເປັນເສນາທິການ;
4. ໜ່ວຍງານການເງິນບ້ານ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ກະຊວງການເງິນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຊີ້ນຳ, ຂຶ້ນບັນຊີ, ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ;
4. ພິຈາລະນາແຜນການການສະເໜີຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆທີ່ນຳໃຊ້ ງົບປະມານຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການຊື້ໃໝ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການສະສາງ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະ ມານຂອງລັດ;

5. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້, ການມອບ-ໂອນ, ການປ່ຽນສິດຊຸ້ມຄອງ, ການສະສາງ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ເພື່ອນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;

6. ອະນຸຍາດການນຳໃຊ້, ການມອບ-ໂອນ, ການປ່ຽນສິດຊຸ້ມຄອງ, ການສະສາງ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;

7. ສ້າງ, ຊຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ;

8. ຊຸ້ມຄອງວຽກງານປະມູນການຈັດຊື້, ການສະສາງ ຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

9. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

10. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຂະແໜງການຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;

11. ບຳລຸງ ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນທາດດ້ານການເມືອງ ໃຫ້ບຸກຄະລາກອນຂະແໜງການຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

12. ປັບປຸງກົມຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ, ຫ້ອງການຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ແຂວງ, ນະຄອນ, ໜ່ວຍງານຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ໜ່ວຍງານການເງິນບ້ານ ພ້ອມທັງປະກອບອຸປະກອນ ງົບປະມານຢ່າງພຽງພໍ;

13. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;

14. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;

15. ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

16. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຊຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນຂອງລັດ ພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ໃຫ້ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
4. ສ້າງແຜນບຳລຸງ ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນທາດດ້ານການເມືອງໃຫ້ບຸກຄະລາກອນຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
5. ຄຸ້ມຄອງການຂຶ້ນທະບຽນ, ການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ການນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດ;
6. ພິຈາລະນາແຜນການການສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຊື້ໃໝ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ;
7. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້, ການມອບ-ໂອນ, ການປ່ຽນສິດຄຸ້ມຄອງ, ການສະສາງ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ ເພື່ອນຳສະເໜີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ພິຈາລະນາ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
8. ອະນຸຍາດການນຳໃຊ້, ການມອບ-ໂອນ, ການປ່ຽນສິດຄຸ້ມຄອງ, ການສະສາງ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ການເອົາເຂົ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຮ່ວມທຶນ;
9. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
10. ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະມູນການຈັດຊື້, ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະ ການສະສາງ ລັດຖະສົມບັດ;
11. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບລັດຖະສົມບັດ;
12. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
13. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
14. ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການການເງິນ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນຂອງລັດ ຫ້ອງການການເງິນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງໜ່ວຍງານການເງິນບ້ານ;
4. ສ້າງແຜນບຳລຸງ ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນທາດດ້ານການເມືອງໃຫ້ບຸກຄະລາກອນຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
5. ຄຸ້ມຄອງການຂຶ້ນທະບຽນ, ການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ການນຳໃຊ້ລັດຖະສົມບັດ;
6. ສັງລວມແຜນການຊື້ໃໝ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ ລັດຖະສົມບັດ ເພື່ອສະເໜີ ຂຶ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
7. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
8. ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະມູນການຈັດຊື້, ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະ ການສະສາງ ລັດຖະສົມບັດ;
9. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບລັດຖະສົມບັດ;
10. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
11. ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ພະແນກການເງິນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານການເງິນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນຂອງລັດ ໜ່ວຍງານການເງິນບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງລັດຖະສົມບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ເກັບກຳ ຂຶ້ນບັນຊີ ຊັບສິນຂອງລັດ;
4. ຈັດເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບໜ່ວຍງານອື່ນ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
6. ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ອົງການການເງິນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການ ມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະ ສານສົມທົບກັບຂະແໜງການການເງິນຂັ້ນຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມພາລະ ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ອົງການກວດກາຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາຊັບສິນຂອງລັດ

ອົງການກວດກາຊັບສິນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການ ກວດກາພາຍນອກ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການ ກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ.

ການກວດກາພາຍນອກ ດຳເນີນຕາມຄຳສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດ ຕັ້ງ ຫຼື ການລິເລີ່ມຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກເອງ ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າມີບັນຫາບໍ່ຈະແຈ້ງ ຫຼື ບໍ່ໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 58 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາຊັບສິນຂອງລັດ ມີ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການຕ່າງໆ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ;
2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນ ແລະ ເນື້ອໃນອື່ນຂອງສັນຍາ ລວມທັງເອກະສານ ທີ່ ພົວພັນກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ;
3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການເກັບລາຍ ຮັບ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາ ຊັບສິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 59 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາຊັບສິນຂອງລັດ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;

2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການກວດກາຊັບສິນຂອງລັດນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 3

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ມາດຕາ 60 (ໃໝ່) ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ແມ່ນ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄປເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສະເພາະ ຫຼື ວຽກງານສະເພາະກົດໃດໜຶ່ງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ.

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍ;
2. ເຄື່ອນໄຫວລາດຕະເວນ ແລະ ຕິດຕາມ, ກວດກາເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນການລັກໂລບ, ຊື້-ຂາຍ ຫຼື ແອບອ້າງສິດ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ພາຫະນະ, ວັດຖຸ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ລວມທັງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ;
4. ພົວພັນ, ທວງໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຈ້ງເອກະ ສານ, ບັນຊີ, ສະຖິຕິຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຕ່າງໆ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມກວດກາ ແລະ ປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະສານການມອບພັນທະ ແລະ ເອກະສານການຢັ້ງຢືນສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;

6. ກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ລວມທັງການໄລ່ລຽງ ການມອບພັນທະ ແລະ ເລັ່ງທວງພັນທະຄ້າງມອບ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ;
7. ສືບສວນ-ສອບສວນ, ສະຫຼຸບການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປະກອບສຳນວນ ຄະດີ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ;
8. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກ ກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປະກອບສ່ວນ ວຽກ ງານ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດ ຖະການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ງົບປະມານ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ມີງົບປະມານສະເພາະ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ມີເຄື່ອງແບບ ແລະ ກາໝາຍສະເພາະຂອງຕົນ. ໃນ ເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແບບ, ຕິດກາໝາຍສະເພາະ ແລະ ຖືບັດປະຈຳໜ້າທີ່. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ນອກ ເຄື່ອງແບບກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງສະເໜີບັດປະຈຳໜ້າທີ່ຕໍ່ຜູ້ຖືກວດກາ.

ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຕາປະທັບຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກ ງານທາງລັດຖະການ.

ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງຕາມການສະ ເໜີຂອງກະຊວງການເງິນ. ສຳລັບບັດປະຈຳໜ້າທີ່ ແມ່ນ ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ອອກໃຫ້.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບສິນຂອງລັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລະເມີດ ຫຼື ການບໍ່ປະຕິບັດພັນທະ, ທວງເກັບລາຍຮັບ ຈາກຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ເຊື່ອງອຳຄົນມາໄດ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຫຼື ທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເປົ່າ ເຊັ່ນ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ບໍ່ຖືກຈຸດປະສົງ, ເປົ່າໝາຍ ທີ່ບໍ່ກໍ່ຄວາມເສັຍ ຫາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ສູງ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຊື່ວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຂັ້ນ-ຂັ້ນເງິນເດືອນ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປເຮັດໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່ກວ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະຖືກປັບໃໝ ເມື່ອມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມເປົ້າໝາຍ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ;
2. ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ ຫຼື ຊຸດຄົ້ນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍບໍ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ແຈ້ງຈຳນວນ ແລະ ບໍລິມາດຊັບສິນຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຕົວຈິງ;
4. ແກ່ຍາວເວລາການມອບພັນທະໃຫ້ລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ລະ ບຽບກົດໝາຍ;
5. ລະເມີດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານຊັບສິນຂອງລັດ ຖ້າຫາກມີການຕົກລົງກັນໄວ້ ໃນສັນຍາ.

ສຳລັບອັດຕາການປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 70 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊັບສິນຂອງລັດເປ່ເພ ຫຼື ເສັຍຫາຍ ຕ້ອງ ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ທ້າມ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງ ອາຍາ ເຊັ່ນ ປອມແປງເອກະສານ, ລັກ, ສັ່ໂກງ, ຍັກຍອກ, ທຳລາຍ ຊັບສິນຂອງລັດ, ສວຍ ໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ ກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງລັດ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດ ອາດຈະຖືກປະຕິບັດໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ ຖອນໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ຖອນ ສິດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ.

ພາກທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 73 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 74 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2002.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ